

Leth: Jeg vil atter begynde med at udtale en Tak til den høitærede Indenrigsminister for hans klare Udtalelse. Han udtalte jo klart og tydeligt, at det var en Misforståelse fra det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds's (Vojfen) Side, naar dette ærede Medlem havde opfattet Ministerens Udtalelse saaledes, at, dersom det ikke lykkedes at komme overens om en anden Lov forinden denne Lovs Udløb, saa vilde denne blive forlænget. Den høitærede Minister erklærede, at dette var en Misforståelse fra det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds's Side, og det har været mig kjært at faae dette klart; thi deraf fremgaar jo saa aldeles tydeligt, at, dersom Rigsdagen ikke kan enes med den høitærede Regjering om en Jifferilov angaaende Mastestørrelsen inden disse fire Mars Udløb, saa træder Cirkuleret af 10de November f. A. og Høiesteretsdommen af 29de April 1880 i Kraft, saa vil man gjøre dem gjældende mod Jifferne. Dette fremgik klart, og jeg takker den høitærede Minister for hans Udtalelser; jeg tror, at dette er særdeles vigtigt for at bedømme den nuværende Situation og for at bedømme, hvorledes man i det Hele taget bør stille sig til dette Lovforslag; thi min Mening er den, som jeg har udtalt andetsteds, og som jeg ikke her skal komme ind paa nærmere at begrunde, da vi her ere trykkede af, at Finantslovens Behandling er sat paa Dagsordenen i dette Møde, min Mening er den, at denne Høiesteretsdom af 29de April 1880 er erhvervet ved urigtige og mangelfulde Oplysninger, og min Mening er den, at der er en ikke ringe Chance for, at, naar der atter bliver procederet for Høiesteret om disse Ting, Høiesteret da vil komme til et andet Resultat. Det er ikke noget Usædvanligt paa Jifferiverdens Omraade at se dette. Jeg skal kun erindre om de forskellige Fortolkninger, som Høiesteret har givet af Loven af 9de Marts 1872. Jeg har den største Respekt for, og jeg tilføjer den største Tillid til Høiesteret. Saa snart en Sag bliver ført for Høiesteret saaledes, som den skal føres, og der bliver givet de Oplysninger, som høre til Sagen, saa har jeg den største Respekt for dens Afgjørelse, og jeg veed i Følge min Stilling saa nøie, at Høiesteret, naar Oplysningerne ere mangelfulde, som enhver anden Ret er nødt til at dømme efter de Oplysninger, som foreligge, og ikke selv paa egen Haand kan indtræde andre; men jeg skal erindre om, at vi have angaaende Lov af 9de Marts 1872 forskellige Høiesteretsdomme — som jeg tidligere her i Thinget har havt Leilighed til at optælle og gennemgaa — af hvilke snart den ene og snart den anden vejelvis frikjænder og døm-

mer for Brugen af Dribbaad, og dette er efter paalidelige Oplysninger gaaet saa vidt, at der for samme Vaad er gaaet den ene Gang Frisindelsesdom og den anden Gang en Dom, der idømte Mulk. Jeg ser ikke deri et Bevis for Høiesterets Usfuldkommenhed, tværtimod, men jeg ser deri et Bevis for, at Sagen ikke var oplyst, som den burde være det. Jeg siger derfor: skal der ved Domstolene atter tages en Kamp op om dette Spørgsmaal, en Kamp, som jeg er overbevist om, at den høie Regjering vil lette saa meget som muligt for de Sagførende for at faae et klart Resultat frem, saa stiller det sig for mig meget tvivlsomt, om det ikke er bedre nu at optage denne Kamp i Stedet for at vente de 4 Aar efter at have slaact fast ved en Lov, at det er gjældende Ret og stemmende med Lovbestemmelsen, saaledes som Høiesteret har fortolket den. Jeg tror ikke, at det er stemmende med gjældende Ret, og jeg benytter Leiligheden til at indsthyde, at netop han, som har affattet Jifferikommissionens Betænkning, har i denne anført, at disse Høiesteretsdomme angaaende Loven af 9de Marts 1872 vare hinanden modsigende. Jeg beraaber mig paa hans Autoritet, men jeg gjentager: skulle vi procedere — og jeg forudsætter, at den høie Regjering vil lette en saadan Procedure paa alle mulige Maader; den Tro har jeg om den høitærede Indenrigsminister, at det kun er ham om at gjøre at faae Forholdet virkelig frem, som det er; han har ikke taget Parti i denne Sag, saaledes som han har stillet sig her — skulle vi procedere, er det et Spørgsmaal, om vi ikke bør gjøre det strax fremfor at slaa fast ved Lov, at Noget er gjældende Ret, som vil kunne gjøres anvendeligt i Disfavør af Jifferne, naar man om fire Aar skal procedere derom. Jeg har opfattet det saaledes — hvad der ogsaa stemmer med den høitærede Indenrigsministers Udtalelse i hans sidste Foredrag — at han vil benytte den Tid, som denne Lov giver, til at sætte sig ind i denne Sag, til at indhente Oplysninger om, hvad der i Virkeligheden bør gjøres i denne Sag, og det priser jeg den høitærede Indenrigsminister for; men kun dette ønsker jeg, at der ikke med dette Lovforslag fastes Jifferne en Strikke om Halsen, saaledes, at naar disse 4 Aar ere gaaede, uden at Rigsdagen er kommet til Enighed med Ministeren, det saa er en afgjort og given Sag, at nu have vi gjort disse Bestemmelser gjældende for hele Søterritoriet.

Indenrigsministeren (S i n s e n):
Jeg vil gjøre den ærede Taler, som nu